

Sygn. akt IV U 311/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Ładzińska

Protokolant: Katarzyna Przybylska

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2018 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania H. M.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.**

na skutek odwołania od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.** z dnia 29 kwietnia 2016 r. znak (...) - (...) w przedmiocie jednorazowego odszkodowania

I. odwołanie oddala,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV U 311/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni H. M. złożyła odwołanie od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 29.04.2016 r. w sprawie odmowy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy, któremu uległa dnia 17.08.2009 r. i wypadku przy pracy z dnia 18.06.2011 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawczyni na dzień wypadku z dnia 17.08.2009 r. zalegała z zapłatą składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł, nie zawarła układu ratalnego i nie spłaciła zadłużenia w ciągu 6 miesięcy od daty wypadku, w związku z powyższym doszło do przedawnienia prawa do jednorazowego odszkodowania. Podniesiono również, że wyrokiem z dnia 24.01.2011 r., sygn. akt IV U 268/10, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 28.10.2010 r. w przedmiocie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 17.08.2009 r. Wnioskodawczyni uległa kolejnemu wypadkowi w dniu 18.06.2011 r., a na ten dzień zalegała z zapłatą składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące 08/2004, (...), od 11/2004 do 06/2006, (...) w łącznej kwocie 11.844,13 zł. Wnioskodawczyni uregulowała zaległości za miesiące 08/2004 i (...) w dniu 03.08.2011 r., różnica składki za miesiąc 05/2011 została pokryta nadpłatą za (...), pozostałe należności, tj. za okres od 04/2005 do 06/2006 w kwocie 9.306,08 zł są objęte układem ratalnym (umowa z dnia 28.09.2010 r.), ostatnia rata przypadająca na dzień 15.09.2016 r. Wskazano ponadto, że wyrokiem z dnia 23.03.2012 r., sygn. akt IV U 51/12, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 09.12.2011 r. w przedmiocie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 18.06.2011 r., zaś w dniu 26.04.2015 r. wnioskodawczyni wystąpiła ponownie z wnioskiem o przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadków przy pracy z dnia 17.08.2009 r. oraz z dnia 18.06.2011 r., ponieważ spłaciła układ ratalny w dniu 11.03.2016 r.

Wyrokiem z dnia 17 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołania od obu decyzji organu rentowego.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyła wnioskodawczyni, kwestionując zajęte przez Sąd Rejonowy stanowisko o przedawnieniu jej prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkami przy pracy z dnia 17 sierpnia 2009 r. i z dnia 18 czerwca 2011 r. Wnioskodawczyni wskazała w szczególności, że zadłużenie wobec ZUS spłaciła w całości w terminie 10 – letnim.

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2016 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze uchylił zaskarżony wyrok w zakresie decyzji z dnia 29 kwietnia 2016 r. znak:(...) dotyczącej jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18 czerwca 2011 r. i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze IV Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, a dalej idącą apelację oddalił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. M. prowadziła działalnością pozarolniczą i podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

W dniu 18 czerwca 2011 r. H. M. uległa wypadkowi, który był związany z prowadzoną działalnością pozarolniczą.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt IV U 51/12, oddalono odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 9 grudnia 2011 r., znak (...) w przedmiocie przyznania jej jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, któremu uległa 18 czerwca 2011 r.

(**dowód** : bezsporne)

H. M. na dzień 18 czerwca 2011 r. zalegała z opłatą składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące: 08/2004 r., 09/2004 r., od 11/2004 r. do 06/2006 r., 05/2011 r. w łącznej kwocie 11 844,13 zł. Zaległości za miesiące 08/2004 r., 09/2004 r. zostały opłacone w dniu 3 sierpnia 2011 r., różnica składki za miesiąc 05/2011 r. została pokryta nadpłatą za 06/2011 r. Pozostałe należności, tj. za okres od 04/2005 r. do 06/2006 r. w kwocie 9 306,08 zł zostały objęte układem ratalnym (umowa nr (...) z dnia 28 września 2010 r.) - ostatnia rata przypada na dzień 15 września 2016 r.

(**dowód** : bezsporne, a nadto: dokumenty zawarte w aktach organu rentowego)

Na skutek wypadku u wnioskodawczyni stwierdzono stan po złamaniu IV i V kości śródstopia prawego bez zaburzeń funkcji stopy.

Wnioskodawczyni nie doznała na skutek wypadku uszczerbku na zdrowiu. W badaniu wnioskodawczyni nie stwierdzono zaburzeń funkcji ruchowej i podporowej stopy.

(**dowód** : opinia biegłego ortopedy z dnia 11.02.2017 r., k – 54-55, opinia biegłego neurologa z dnia 23.08.2017 r., k – 68-70, opinia biegłego ortopedy z dnia 30.07.2018 r., k – 140-142, dokumentacja medyczna zawarta w aktach sprawy oraz w aktach ZUS)

Wnioskiem z dnia 28.11.2011 r. H. M. wniosła o wypłatę z ZUS jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawo do odszkodowania.

(**dowód** : dokumenty zawarte w aktach ZUS)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS, która nie była przez żadną ze stron kwestionowana.

Sąd oparł się także na opinii biegłych ortopedów i biegłego neurologa, które zostaną omówione w toku rozważań.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione, co skutkowało jego oddaleniem.

Podstawą żądania wnioskodawczyni był przepis art.11 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z dnia 28 listopada 2002 roku, Nr 199, poz. 1673 ze zmianami), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który w następstwie choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

W pierwszej kolejności wskazać należy za Sądem Okręgowym, że roszczenie wnioskodawczyni o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy z dnia 18 czerwca 2011 r. nie uległo przedawnieniu.

Co prawda na ten dzień wnioskodawczyni zalegała z opłatą składek na ubezpieczenie społeczne za miesiące: 08/2004 r., 09/2004 r., od 11/2004 r. do 06/2006 r., 05/2011 r. w łącznej kwocie 11 844,13 zł, jednak zaległości za miesiące 08/2004 r. i 09/2004 r. zostały opłacone w dniu 3 sierpnia 2011 r., różnica składki za miesiąc 05/2011 r. została pokryta nadpłatą za 06/2011 r. Zatem spłata tych należności bezspornie nastąpiła przed upływem 6 - miesięcznego terminu, o którym mowa w art. 6 ust. 3 ustawy wypadkowej. Natomiast pozostałe należności, tj. za okres od 04/2005 r. do 06/2006 r. w kwocie 9 306,08 zł zostały umową nr (...) z dnia 28 września 2010 r. zawartą na podstawie art. 29 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych rozłożone na raty. W § 6 umowy zapisano postanowienie, według którego „zawarcie niniejszej umowy powoduje, iż bieg terminu przedawnienia należności z tytułu składek objętych umową ulega zawieszeniu. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia następuje od dnia zawarcia umowy do dnia płatności ostatniej raty określonej w harmonogramie spłat”. Oznacza to, że prawo wnioskodawczyni do jednorazowego odszkodowania w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 18 czerwca 2011 r. nie uległo przedawnieniu. W dniu wypadku 6 - miesięczny termin na uregulowanie zaległości z tytułu składek, objętych układem ratalnym, w istocie nawet nie rozpoczął swojego biegu, bowiem umowa o rozłożenie na raty spłaty tych należności została zawarta jeszcze przed dniem wypadku. Spłata całej należności natomiast nastąpiła przed terminem płatności ostatniej raty.

W przedmiotowej sprawie nie była sporna okoliczność podlegania przez wnioskodawczynię ubezpieczeniom społecznym, nie było też sporne, że wypadek z dnia 18 czerwca 2011 r. stanowił wypadek przy pracy. Jediną okolicznością sporną była wysokość uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni na skutek wypadku.

W tym zakresie Sąd oparł się na opinii biegłych ortopedy S. G., neurologa M. W. oraz ortopedy – traumatologa R. B. w pełni je podzielając. Sąd nie podzielił wniosków opinii biegłego internisty L. M..

Opinie biegłych ortopedów i biegłego neurologa były rzetelne i fachowe. Biegli, którzy sporządzili opinię, mają zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. wiadomości specjalne niezbędne do odpowiedzi na pytania Sądu. Sporządzając opinię biegli opierali się na materiale dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, na dokumentacji medycznej oraz na badaniu wnioskodawczyni. W ocenie Sądu opinie są pełne, rzetelne, kompleksowe i spójne. Biegli szczegółowo wyjaśnili podstawę stwierdzenia braku uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni. Zwrócić uwagę należy, że po sporządzeniu opinii przez pierwszego biegłego – S. G. – wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 02.06.2017 r. (k. 64) wniosła niemerytoryczne zastrzeżenia do opinii, które skutkowały zleceniem opinii innemu biegłemu. Jednak kolejny biegły - biegły neurolog oraz inny powołany w sprawie biegły ortopeda powtórzyli wniosek, że u wnioskodawczyni nie występuje uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy. Nie jest przy tym kwestionowany uszczerbek wnioskodawczyni na zdrowiu, lecz związek tego uszczerbku z wypadkiem przy pracy.

Sąd opiniom tym dał wiarę.

Biegły internista stwierdził, że u wnioskodawczyni trwały uszczerbek występuje w wysokości 8%. W związku z faktem, że wnioski opinii były odmienne od dotychczasowych, Sąd zlecił opinię kolejnemu biegłemu w celu

weryfikacji wniosków obu opinii. Biegły ortopeda - traumatolog R. B. wskazał, że nie można u wnioskodawczynie stwierdzić uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem przy pracy z dnia 18.06.2011 r. Uzasadnił, że mechanizm powstania urazu uderzenia ciężkim przedmiotem w zewnętrzny brzeg stopy nie powoduje na ogół przemieszczenia odłamów, co potwierdzone jest w niniejszej sprawie przez okoliczność, że u wnioskodawczynie nie wykonano bezpośrednio po wypadku żadnych rękoczynów w celu poprawienia ustawienia, a jedynie zastosowano unieruchomienie czasowe. Następnie nie zalecono jej noszenia wkładek ortopedycznych. W związku z faktem, że powódka leczy się z powodu nieustabilizowanej cukrzycy, biegły stwierdził, że możliwe są zaburzenia o charakterze polineuropatii cukrzycowej. Biegły odniósł się nadto do opinii biegłego internisty, wskazując, że jego wnioski nie są trafne, a do stwierdzenia uszczerbku w podanej wysokości musi zaistnieć istotna deformacja po złamaniu, możliwa do wykazania badaniem radiologicznym, trudna do oceny badaniem fizykalnym, nawet przeprowadzonym przez ortopedę.

Sąd uznał, mając na uwadze charakter urazu wnioskodawczynie, który to uraz polegał na złamaniu kości śródstopia, że większy walor orzecznicy mają opinie biegłych ortopedów i neurologa niż opinia i opinia uzupełniająca biegłego internisty.

Z tych względów Sąd nie uwzględnił wniosków płynących z opinii i opinii uzupełniającej biegłego internisty.

Podkreślić należy, że opinia biegłych sądowych podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń (tak: wyrok SN z dnia 19 grudnia 1990 r. sygn. akt I PR 148/90, OSP 1991/11/300).

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz czy może ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do konkretnych wniosków danej opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

W przedmiotowej sprawie sąd w całości podziela opinię biegłych ortopedy i biegłego neurologa, co uzasadniono powyżej.

Mając powyższe na uwadze, na mocy przepisu art. 477 (14) § 1 k.p.c. oddalono odwołanie.

W niniejszej sprawie wnioskodawca był zwolniony z mocy ustawy z ponoszenia kosztów sądowych, co skutkowało na zasadzie wynikającej z treści art. 113 u.o.k.s.c. zaliczeniem tych kosztów na rachunek Skarbu Państwa jak w punkcie II wyroku.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.